

Ξεφεύγω

Ξεφεύγω, ρ. [<μσν. ξεφεύγω <αρχ. ἐκφεύγω], ξεφεύγω. (Ακολουθούν 12 φρ.).

- δεν του ξεφεύγει ούτε θηλυκιά γάτα, βλ. λ. [γάτα](#).

- δεν του ξεφεύγει τίποτα ή τίποτα δεν του ξεφεύγει, βλ. λ. τίποτα.

- έχει ξεφύγει, **α.** (στη νεοαργκό) είναι πολύ εκκεντρικός: «έγινε ρεζίλι με τα καμώματά του, γιατί έχει ξεφύγει και δεν υπολογίζει κανέναν». **β.** ενεργεί εντελώς τρελά, παράτολμα, εντελώς επικίνδυνα, χωρίς σύνεση, πράγμα για το οποίο μπορεί να θεωρηθεί πολύ τρελός: «αυτή την επικίνδυνη ενέργεια μόνο ο τάδε θα μπορούσε να την κάνει, γιατί έχει ξεφύγει προ πολλού || απ' τη μέρα που χώρισε με τη γυναίκα του, έχει ξεφύγει ο άνθρωπος». βλ. και φρ. έχει φύγει, λ. φεύγω.

- η κατάσταση ξέφυγε απ' τα χέρια μου, βλ. λ. [κατάσταση](#).

- θέλεις και τα λες αυτά ή σε ξεφεύγουν; βλ. λ. [θέλω](#).

- μη σου ξεφύγει καμιά οξεία, βλ. λ. [οξεία](#).

- μη σου ξεφύγει κουβέντα, βλ. λ. [κουβέντα](#).

- ξέφυγα απ' του χάρου τα δόντια, βλ. λ. [χάρος](#).

- ξέφυγα απ' του χάρου τα νύχια, βλ. λ. [χάρος](#).

- ξέφυγα απ' του χάρου το δρεπάνι, βλ. λ. [χάρος](#).

- ξέφυγα απ' του χάρου το στόμα, βλ. λ. [χάρος](#).

- ξέφυγε η δουλειά απ' τα χέρια μου ή ξέφυγε απ' τα χέρια μου η δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).